

تولید قارچکش زیستی تالارومین برای کنترل برخی بیماری‌های گیاهی

مؤسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور*

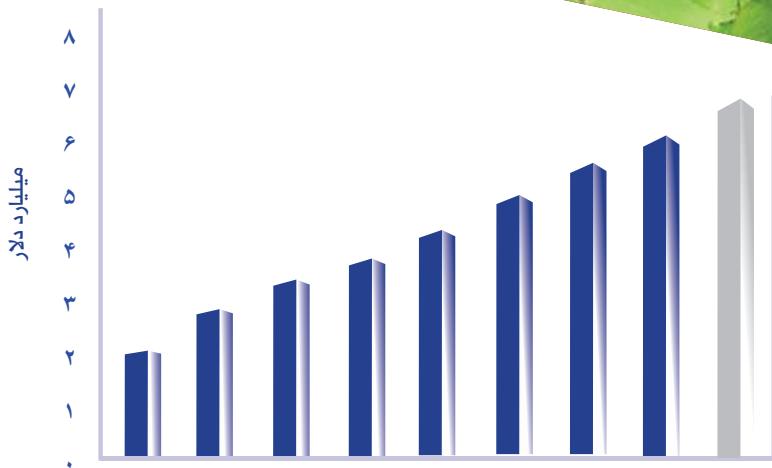
بیان مسئله

سالانه حدود ۲۵ میلیون لیتر انواع سموم شیمیایی و ۲ میلیون تن کود شیمیایی در مزارع، گلخانه‌ها و باغات کشور مصرف می‌شود و سهم هر ایرانی از این میزان سم، سالانه حدود ۳۳۰ گرم است. بکارگیری سموم شیمیایی، تغییرات منفی در اکوسیستم طبیعی ایجاد نموده و تعادل زیستی انسان، جانوران، گیاهان و میکرووارگانیسم‌ها را نیز بر هم خواهدزد. لذا، استفاده از روش‌های محیط زیست دوستانه مثل روش‌های کنترل زیستی برای کنترل عوامل بیماری‌زای گیاهی دارای اهمیت فراوان است. در کنترل زیستی بیماری‌های گیاهی از عوامل باکتریایی و یا قارچی با توان بالای استقرار و زندگی در خاک و گیاه استفاده می‌شود که قادرند بدون آسیب رساندن به محیط زیست و سلامت انسان، دام و آبزیان، این عوامل بیمارگر را کنترل نمایند.

معرفی دستاورده

با توجه به اهمیت دستیابی به عوامل کنترل زیستی بیمارگرهای گیاهی، طرح تولید قارچکش زیستی مبتنی بر قارچ *Talaromyces flavus* اجرا شد. اجرای این طرح منجر به دستیابی به فرمولاسیون مناسب قارچکش زیستی تالارومین با کارایی بالا شد. کارایی فرآورده در سطح آزمایشگاهی و گلخانه‌ای بررسی و نتایج بسیار مثبتی بدست آمد. فرمولاسیون این قارچکش تقریباً ساده بوده و تهیه آن بدون نیاز به امکانات پیشرفته امکان‌پذیر است. میزان مصرف این فرمولاسیون^۱ ۱۰۰ واحد پرگنه در گرم در هزار متر مربع، در روش افزودن به خاک، ۲/۵ کیلوگرم است در حالی که برای روش آگشته‌سازی بذر، ۱۰۰ گرم برای بذر مصرفی پنبه؛ ۱۰ گرم برای بذر مصرفی چغندر قند و گوجه فرنگی و ۶ کیلوگرم برای غده‌های بذری مصرفی سیب زمینی می‌باشد.

۲۸

روند رشد بازار کنترل زیستی آفات و بیماری‌های گیاهی در جهان

فرایند تجاری‌سازی

دانش فنی تولید این فرآورده زیستی در قالب قرارداد به شرکت تولید کننده فرآورده‌های زیستی (شرکت بهاران دشت ساحل) منتقل شده است. پیرو این قرارداد، گواهی تصویب فرآورده بیولوژیک *T. flavus* با نام تجاری تالارومین از سازمان حفظ نباتات و در ضمن، گواهی سلامت آن از مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی اخذ شده است. از زمان دریافت مجوزهای لازمه، شرکت تولید کننده فعالیت خود را برای تولید انبوه تالارومین آغاز کرده و امکان بهره‌برداری آن برای کشاورزان فراهم شده است.

پتانسیل اقتصادی و اثربخشی

کارایی در مزارع پنبه: کاهش ۵۰ درصدی بیماری پژمردگی ورتیسیلیومی، کاهش ۳۷ درصدی وقوع بیماری مرگ گیاهچه و افزایش ۳۰ درصدی عملکرد پنبه

کارایی در مزارع سیب زمینی: کاهش ۴۰ درصدی وقوع بیماری پژمردگی ورتیسیلیومی و افزایش ۱۷ درصدی عملکرد

کارایی در مزارع چغندرقند: افزایش ۹۳ درصدی تعداد گیاهچه‌های سالم و افزایش ۵۰ درصدی عملکرد

کارایی در مزارع گوجه فرنگی: کاهش ۲۷ درصدی شدت بیماری پژمردگی فوزاریومی و افزایش ۲۳ درصدی عملکرد